

Boots en de hoogste Indonesische met regent Gandasoebrata aan het hoofd één voor één gevraagd, aldus de regent,

*'whether we were willing to work with Japan to build Greater East Asia. Resident Boots answered: 'I am willing.' I do not know the reason why, but the answer given by resident Boots . . . made my own easier. Why should I as an Indonesian not wish to join in helping to build Greater East Asia for our common welfare? Apart from that, instructions from the Dutch government had requested us to continue our work in order to guarantee security and to lighten the sufferings of the people . . . All the officials answered: 'Willing.'''*¹

In die tijd werd, zoals eerder in dit hoofdstuk uiteengezet, het gezag van de inheemse bestuurders aangetast of zelfs opgeheven door comités van Indonesische nationalistes. De Japanners maakten daar een einde aan; zij schakelden de regenten in, met dien verstande dat zij het ten tijde en ten bate van het Cultuurstelsel ingevoerde recht van erfelijke opvolging ophieven; op die grondslag werd van de regenten gevergd dat zij een loyaliteitsverklaring aan het Japanse gezag zouden ondertekenen, vermoedelijk een die min of meer gelijk was aan die welke in Batavia was voorgelegd en waarvan artikel 3 ongeveer luidde: 'Ik zweer trouw aan het Japanse leger en beloof stipt en getrouwelijk alle mij door dit leger gegeven bevelen na te komen.'

Dat trouw zweren was in de *Aanwijzingen* van het gouvernement uitdrukkelijk verboden maar de voorgelegde verklaring werd, voorzover bekend, door alle regenten ondertekend.

Die van Midden- en Oost-Java werden vervolgens op 22 april in Soerabaja bijeengeroepen waar hun de benoemingsoorkonden werden uitgereikt, vermoedelijk door generaal Imamoera. Vast staat dat de generaal dit persoonlijk deed in Bandoeng, waar de regenten van West-Java samenkwamen in de vroegere ambtswoning van de legercommandant; daarop volgde een receptie en ook nog een bijeenkomst waar het hoofd van het militair bestuur van West-Java (een functie die dus in augustus werd opgeheven), een Japanse kolonel, meer dan een uur aan het woord was. Zijn toespraak werd door de regent van Bandoeng in het Maleis vertaald. *'The import of (the) speech was'*, aldus Gandasoebrata,

'to impress upon all present the fact that as a result of its brilliant victories . . . in Indonesia and throughout South and East Asia, Japan was the most powerful country in the world . . . Japan was a country protected by gods and throughout history had never been defeated

¹ Gandasoebrata: *Banjoemas*, p. 1.